

изведе съ майсторѣ и да ся подпира съ жертвы. А пжкъ майсторѣи-ты твърдѣ лесно можяхъ да паднѣтъ въ очи, а жертвы не можяхъ да бждѣтъ по причинѣ на сыромашество-то. Готовность и доброволность при такыва жертвы, като нѣмать примѣръ у цѣ-горни-ты кржгове, нѣмать примѣръ въ ясно намѣреніе, кое-то иде за ясны, народны цѣлы, нѣмахъ ни доволенъ успѣхъ. Всякъ казваше, чи има да плаща откупъ за нѣкои си свои отношенія, за оздравяване онуй, кое-то ся нарича „святый покой“. И чи спорядѣ туй не му остая отъ що да жертвува за народность. Защо-то онова бѣ неотложно, а това отдень на день можеше да ся остави, на само за туй, дѣто можеше да ся отлага отъ днесъ за утрѣ, все повече и повече губеше отъ своѣ-тѣ важность, значеніе и вредность. Сурсувуль не щеше да разумѣе това, какво народность не може да ся одържи и въздигне съ молитвѣ, нито съ спекулаціѣ, нито съ книжевность. Молитва, спекулація и книжевность само сѣ спомогателны нѣща, кои-то дохождатъ послѣ осигурирано-то бытіе. Защо-то най-напрѣдѣ трѣбва да имамы отечество, та да быхмы могли да ся молимъ Богу за него; трѣба първѣ да го имамы, та да быхмы могли да ся отдаваме на спекулаціѣ за него; трѣба да го имамы, за да быхмы могли, както трѣбва, да работимъ на книжевно-то поле. Инди прѣди всичко потрѣбно е бытіе, на послѣ неговы-ты атрибути (принадлѣжности). Атрибуціи на народность-тѣ една по една малко по-малко щѣтъ да извѣтрятъ. Молитва, спекулація и книжевность прѣди всичко ся раздѣлятъ на дружба, послѣ на личности, а най сѣтнѣ отхождатъ подѣ чуждыа прѣпорець. Отъ народа остая само трупъ, кой-то и да ся мърда, то е като мъртва-та жаба, кога-то ѹ въ мъртвы-ты удовае нустишь галванически токъ. Мърда ся, ала не може да оживѣе.